

Kap. Baldo MIKASOVIĆ

Lopud

Otok Koločep

Sjeverozapadno a u neposrednoj blizini Dubrovnika nalazi se skupina otoka, koje nose stari naziv »Elafitski otoci« a to su: Daksa, Koločep, Lopud, Ruda, Šipan, Sv. Andrija i Jakljan. Najbliži Dubrovniku je Daksa, koji zatvara ulaz u Grušku luku i ušće rijeke Dubrovačke. Na tom otočiću nalazi se svjetionik kao i jedna kapela i neke ruševine. Otočić je obrastao borovom šumom. Jugozapadno od njega, u blizini uvala Lapad (kupalište Dubrovnika) nalaze se hridi pod imenom »GREBENI« na kojima je istoimeni svjetionik,

koji je vidljiv sa pučine, tako da lađama označava ulaz u dubrovačku luku.

Udaljujući se od Dubrovnika u pravcu prema sjev. zap. iza otoka Dakse nalazi se otok Koločep (staro grčko ime Kalamota, što na grčkom jeziku znači »Ribarski štap«). Otok ima bujnu vegetaciju sa dvije uvale koje su nastanjene. Selo bliže Dubrovnika zove se Gornje Čelo, dok se druga uvala koja je okrenuta prema otoku Lopudu zove Donje Čelo. Ta dva sela spojena su seoskim putom koji se uređuje, te tako

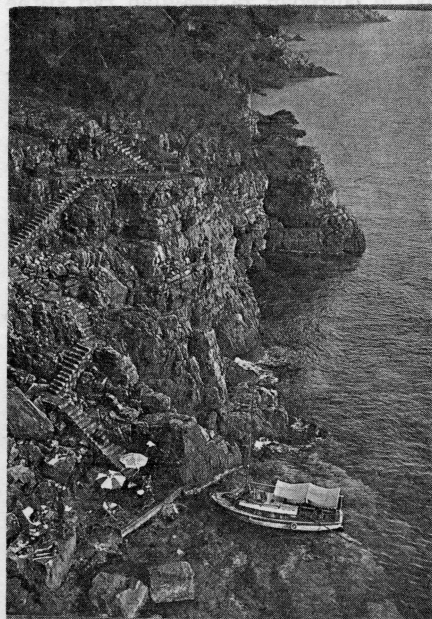
pruža mogućnost jedne ugodne šetnje. Tu je poštansko telegrafski ured, Turistički ured, omladinski dom, kao i osnovna škola. U blizini »Skara« (sredina ove uvale) nalaze se ruševine. Jedna je bila kuća legendarne obitelji Marcius Čavalika, dok druge ruševine su ostaci dvorca bosanskog kneza Vladislava koji je 1764. g. tu našao utočište u bijegu pred Turcima.

Godine 1080. hrvatski kralj Vladislav dariva Koločep Republici Dubrovnik. U to doba na otoku živi oko 500 obitelji, imaju svoju trgovačku mornaricu koja je brojala do 57 jedrenjaka koji su se gradili u brodogradilištu u Donjem Čelu na prostoru zvanom »Škar«. Dubrovački knez imao je svoj ljetnikovac zvan »Fantina kućistina«. 1808. Napoleonova armija zauzima Dubrovnik i time nestaje Dubrovačka Republika. Francuzi su na Koločepu sagradili tvrđavu u Gornjem Čelu, kako bi branili ulaz u Grušku luku. U Gornjem Čelu nalazi se mali hotel, kojeg je poslije I. svjetskog rata sagradio slikar Maršić iz Ljubljane. Hotel se nalazi na samoj plaži, tako da gosti mogu iz hotela silaziti pravo u more preko jedne tarase. Od hotela do pristaništa prostire se mala pješćana

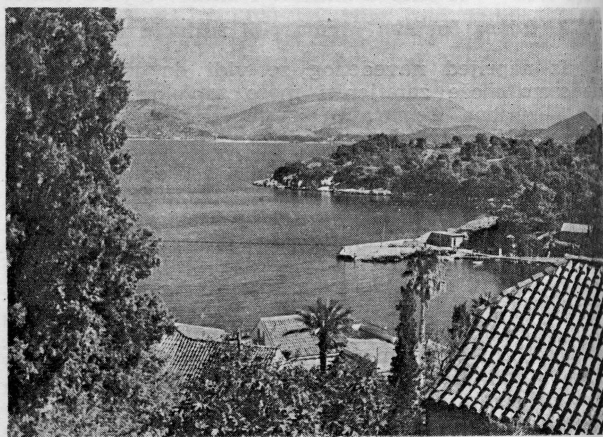
plaža. Na pristaništu pristaju motorni čamci koji održavaju vezu sa Dubrovnikom dva puta dnevno, kao i mnogobrojni čamci koji dovoze svakodnevno izletnike iz Dubrovnika. Hotel ima jedan mali depandans u ovom selu, a u gradnji je još jedan manji objekt. U Gornjem Čelu su također tri manje hotelske zgrade. U oba sela izgrađene su male vikendice. U hotelskim

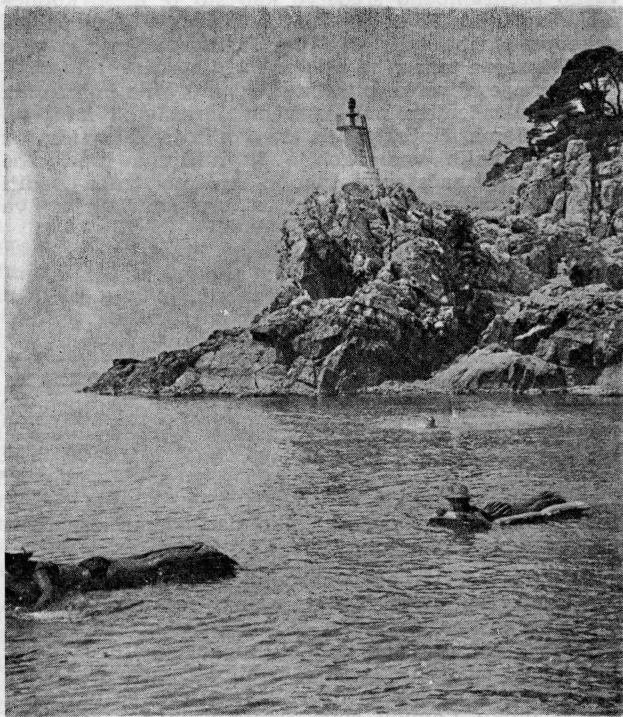
Otok Koločep — Donje Čelo sa plažom

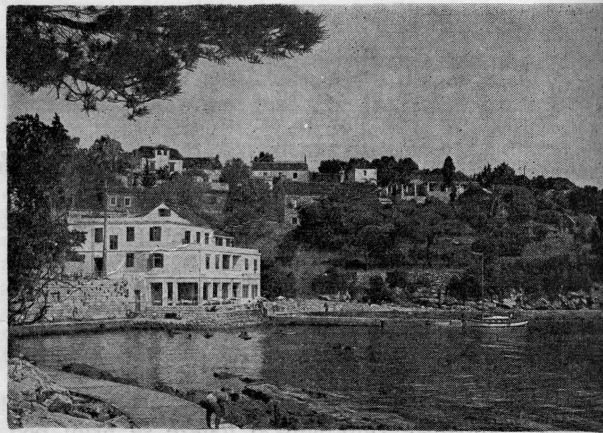
Pogled
na Koločep
sa otoka
Sv. Andrija

Otok Koločep — Gornje Čelo brodsko i ribarsko pristanište

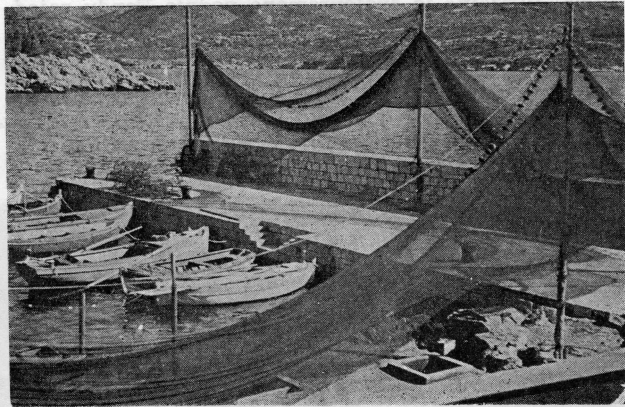

Svetionik na prolazu u Koločepski kanal

Otok Koločep — Gornje Čelo sa hotelom i plažom

objektima ima 72 kreveta, a u privatnom smještaju 130, čiji broj neprestano raste. Bržem razvitku turizma na Koločepu koči pomanjkanje puta do žive vode, tako da većina koristi vodu kišnicu. U Donjem Čelu je uređeno pristanište kojeg je sagradio mještанин iseljenik u Čhje Baburica. Tu pristaje svakodnevna parobrodska pruga na relaciji Mljet—Dubrovnik i obratno. U Gornjem Čelu na južnoj strani nalazi se prirodni park »Placet« pokriven borovom šumom uzdignut pravo nad morem a izgrađene su stepenice do mora tako da se mnogi tu kupaju. Sa tog položaja puca prekrasan pogled od ulaza u Boku Kotorsku do Korčule, Mljeta i Pelješca. Ispred vidikovca na zapadnoj strani nalazi se malj otok Sv. Andrija, na kojem je istoimeni svjetionik sa ruševinama samostana u kojem je naš pjesnik Mavro Vetranić (kako kaže predaja) pjevao svoje pjesme.

*Otok Koločep — Gornje Čelo.
Ribarske brodice i sušenje mreža*